

Quinty opent de deuren van het verblijf van Napoleon.

Intussen binnen, in het verblijf van Napoleon

In het donker ziet zij de grote tafel waarop de komende veldslag uitgebreid is besproken met de generaals. De slag is nagespeeld op een groot bord waarop is geschoven met kanonnen en militairen.

Ondertussen Marceau...

Intussen binnen, in het verblijf van Napoleon
Daar, in de kamer ziet zij het silhouet van Marceau

‘Dus dit is nu het plan van onze grote keizer.’
‘Die kleine knoeier, die denkt dat hij de hele wereld kan veroveren, zonder mij.’
‘Er staat hem nog een leuke verrassing te wachten bij Waterloo!’

Quinty laat van schrik het bord vallen.

‘Maar liefje, wat zeg je nu allemaal!’ ‘Dat klinkt als verraad aan de keizer’.

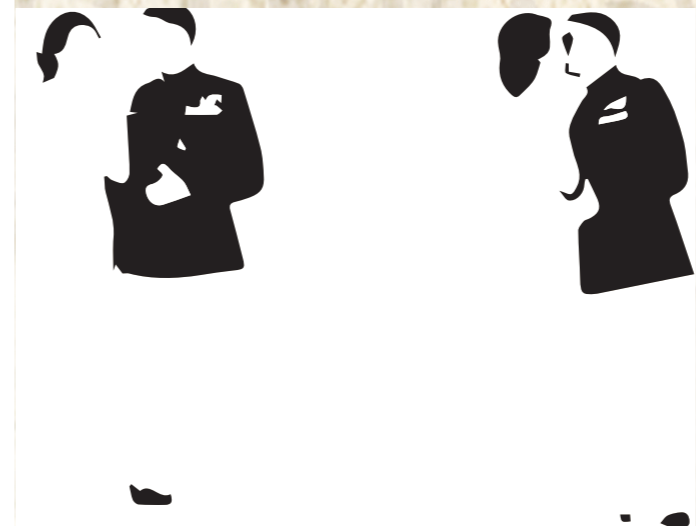
‘Ik was buiten met Marceau, ik heb hem opdracht gegeven om de verrader van ons volk te vinden en te doden.’

Napoleon pakt de hand van Joséphine, kijkt haar diep in de ogen en zegt: ‘nog even, en dan is Frankrijk weer van ons en van het Franse volk.’

Joséphine legt haar arm over de schouder van Napoleon en kust hem zachtjes op zijn wang ‘het gaat je vast lukken om Frankrijk te bevrijden van die schoften.’

Quinty staat achter Joséphine te wachten en kijkt naar de grond. Zij luistert aandachtig naar het gesprek wat Joséphine heeft met Napoleon over het verraad van de oorlog en verraad van het Franse volk.

Quinty wist wel beter, dat moest zo blijven.

Hoorde zij het goed? Over wie ging het? Quinty dacht meteen aan haar verhouding met Marceau, hier wisten de keizer en keizerin niets vanaf.

Terwijl het gesprek verder gaat, schenkt Quinty zachtjes twee kopjes thee in en serveert deze aan het keizerlijk paar. 'Merci, spreekt Napoleon.' 'Als wij u toch niet hadden!' 'Dank u, majesteit', antwoord Quinty met zachte stem.

Josephine: 'Vanavond zijn wij niet thuis, wij eten buiten de deur.'

Napoleon: 'Joséphine, ik heb straks overleg met mijn generaals, ik wil dat je bij me bent als ik hun toespreek.'

Josephine: 'Vanavond zijn wij niet thuis, wij eten buiten de deur.'

'natuurlijk majesteit, ik zal voorbereidingen treffen voor vanavond'.

Die middag spreekt Napoleon zijn generaals toe en vertelt hun over de grote beslissende veldslag die op komst is. Deze slag zal groot zijn, dat de vijand voorgoed vernietigd zal worden. De veldslag zal begin juni plaatsvinden bij Waterloo. Onder luid gejuich worden Napoleons plannen omarmt door zijn generaals.

Quinty siddert van de gedachte, alweer oorlog? En wat als het niet lukt? En waar is Marceau, moest hij hier niet bij aanwezig zijn?

Joséphine pakt de hand van haar man en roept 'vive le france et vive la republique'!

Het wordt avond. De sfeer is broeierig op het chateau. De gasten zijn vertrokken en ook Napoleon en Joséphine zijn in een rijtuig vertrokken om in Parijs bij vrienden op visite te gaan. Quinty is achtergebleven met de hofhouding. De hofhouding is gehuisvest in het souterrain onder het chateau. Het personeel mag zich niet zomaar in de vertrekken van de keizer en keizerin ophouden. Daar staan zware straffen op. Quinty is de enige die dit wel mag.

Dan wordt er op de voordeur geklopt....

'Oh, Liefje, ik ben zo snel mogelijk teruggekomen. Ik wist dat Napoleon en Joséphine weg moesten vanavond, dus ben ik teruggekomen.' 'Nu zijn we eindelijk alleen.'

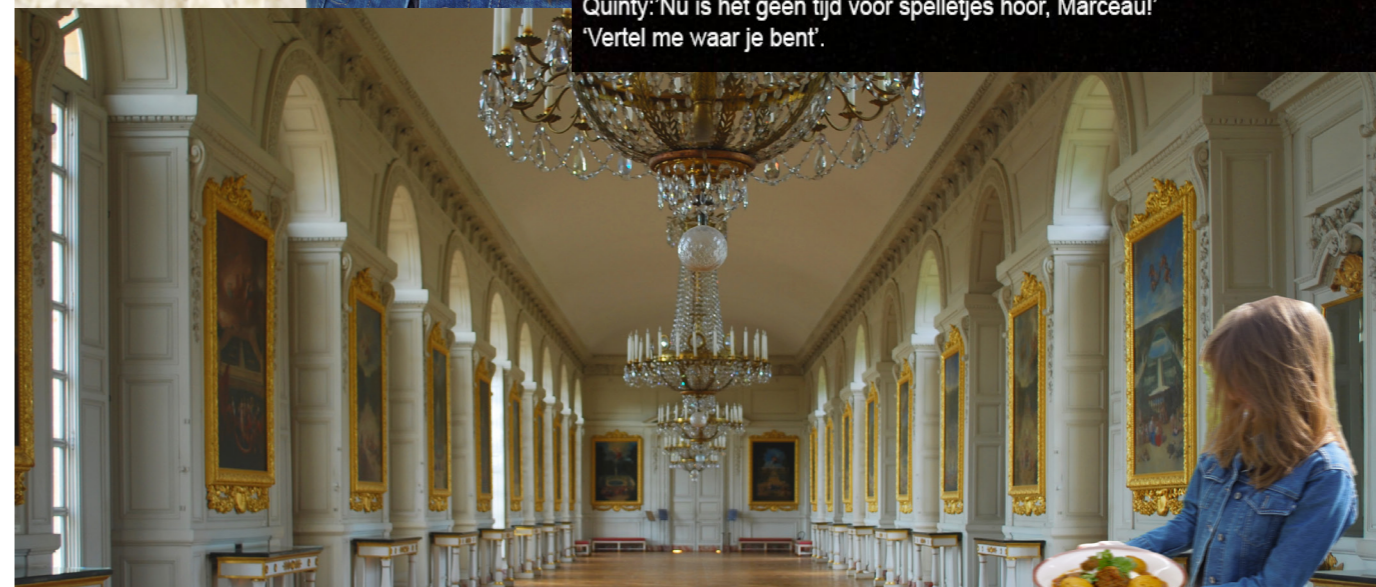
Quinty: 'Kom snel binnen en ga eerst iets eten, je zal wel honger hebben.' Zij snelt zich naar de keuken en haalt een bord met warm stoofvles voor haar geliefde. Als zij terugkomt in de kamer, ziet zij dat Marceau er niet is....

'Marceau, waar ben je!'

Het is ijsig stil in huis. Er komt geen antwoord....

Door het invallen van de duisternis, wordt het al redelijk donker in het chateau. Quinty: 'Nu is het geen tijd voor spelletjes hoor, Marceau!' 'Vertel me waar je bent'.

Quinty loopt met het warme bord met stoofvles door de gangen op zoek naar Marceau, waar zit hij toch? Hij zal toch niet.....